

вото дѣло и потърсиха сбирките и шкафовете отъ 1902 г., за което Херминъ се радваше твърде много.

По това време се основа Сливенско Археологическо Д-во, започнаха да се основаватъ и другаде такива Д-ва и Херминъ съ голѣма готовност и внимание отговаряше на всички запитвания, какъ трѣбва да се изработи уставъ и др. наредби, като се радваше много, че най-после проповѣдваната отъ него идея намира вече едно по-широко обществено съчувствие навсѣкжде изъ страната.

Въ 1904 г. Херминъ идва въ Варна като учителъ въ мъжката гимназия и следъ две години, въ 1906 г., той излиза въ оставка, за да се отдаде на своите любими занятия, които създадоха най-свѣтлиятъ стъркъ въ венеца на неговата дейностъ — Варненския Музей.

Въ Варна Херминъ намира по щастливи условия за работа. Тукъ заварва една срѣда начело на Карлъ Шкорпилъ, която се въодушевява отъ идеята за запазване на старините, поставила е начало на сбирка още въ 1888 г. и въ 901 г. е основала и Археологическо Д-во. Но като че ли на всички тия ратници е липсвала грижливата и неуморима ржка на Хермина, липсвала имъ е неговата общественостъ, за да може почнатото отъ тѣхъ дѣло да бѣде увенчано съ успѣхи. И което е по-важно на Д-вото е липсвало единъ енергиченъ популяризаторъ, който да събере усилията на хора отъ всички обществени срѣди въ името на Археологическото дѣло и издигането на Варненския Музей. Такъвъ популяризаторъ и обединяващъ факторъ, който блѣскаво изпълняваше тази роль цѣлъ животъ, то намери въ личността на Хермина. Съ избирането му за председателъ въ 1906 г., варненското археологическо Д-во изведнѣжъ излиза изъ рамките на академичната затвореностъ. Членовете се увеличаватъ. Заинтересоваността срѣдъ гражданството расте, благодарение неспирната дейностъ на председателя: презъ 1906 г. той държи четири реферата предъ варненци върху старините и тѣхното значение за изучаването на миналото. Но той смѣта, че за дѣлото на Варненския Музей трѣбва да заинтересува и ангажира хората отъ цѣлия окръгъ и затова ний го виждаме да държи възторжени речи за значението на старините въ Провадия, Добричъ, Балчикъ и Каварна, да използва всѣко едно съприкосновение съ селените отъ окръга, за беседи върху антиките, както той се изразяваше предъ тѣхъ. Навсѣкжде посрещанъ съ голѣмо внимание, съ своята увлѣкателна речъ (Херминъ притежаваше не само ясенъ и картиненъ слогъ; той имаше и много ясна, увлѣкателна и приятна речъ и умѣеше винаги да заинтересува и да държи въ напрѣгнато внимание всѣки своя събеседникъ билъ той ученъ или простъ, той успѣва да завладѣе слушателите си за своята идея — идеята за Варненския Музей и запазването на старините. И въ резултатъ на тѣзи сказки и дейностъ, виждаме да се увеличава непрекъснато броя на членовете на д-вото и числото на постѣпилите въ Музея старини. Съ съдействието на членовете и отъ настоятелството, създава се една голѣма мрежа отъ дописни членове въ окръга, която стига и въ най-